

Sahiplik 5

– Bayram KAYA · 30 Temmuz 2018

El mana düşüncesi bir süre olduğu alan içinde kaldı. Yani kolektifi olan ittifak içinde kaldı. El anlayışı kendi alan içi yoğunlaşma belirmesini ortaya koydu. Böylece El yanlı alan yoğunlaşması oluştu. Üreten meslek ilişkileri çelişmesi üzerinde gelişen ve yürüyen sistem; şimdi kişi sahipli mantığın egemen olduğu sahili ve sahipsiz oluş çelişmesi üzerinde yürüyecekti.

Bu derişimin yansıması üretim ve üretim ilişkisi değildi. Süreci sınıf çatışması denen bambaşka bir zaman mekân olayları içine sürüklüyordu. Sistem denge değerlerini hızla normalden uzaklaştırdı. Böylece iç içe bir alan içinde "kolektifi ilige karşı kurtarılmış kişi sahiplikler düşünce eylemini oluşan tutumlar yoğunlaştı"

O günün koşullarına göre kolektif etkili alan nedenle üreten ilişki bilinci artık ruhuna kadar biliniyordu. Adeta çocuk oyuncağı gibi gerçekleşiyordu. Ruhuna kadar bilinip oluşturulan alan etkili üretme bilinci, istenildiği gibi istenen modülasyonlar üzerinde olmakla çevrim edilebiliyordu. Bu yeni modülasyonlar sistem içi süreci anlama, bileme, süreci bilinene göre kılma iletilmesi olduğu kadar da bir enfeksiyon olabiliyordu. İşte enfekte bir üretim yapma gerçeklemesini sınıf hareketi üzerinde modüle etme işi de bunlardan biriydi.

İki farklı sınıfsal alanlı derişme gerilimi içindeki üreten anlayış, ön ittifakı; derişmeleri farklı iki alana parçalandı. Başta bu derişmeler özerk ve içe kapalı gizlilikle olabiliyorlardı. El anlayışı yayıldıkça kolektif ittifak içinde tutunamaz oldu. İnsan eskiden beri doğa tarafında güdülmenin izlerini de taşıyordu. Kişi sahipler hem bencillige hem de doğa tarafında güdülmenin kod frekanslarına iyi seslendi.

El'in bu iki etki alanı üzerine seslenme becerisi, bu iki etki alanına kolektifi iligin düşüncesini değil de El'in kendisi olan modülasyonları yüklemesiydi. Böylece bencillik ve güdülme üzerinde seslenici irade ile ipler El'in eline geçmişti. Artık kişisi sahiplerle, kişi sahiplerin vaadine inanıcılar gruptan ayrılık vermekle göçebiliyorlardı.

Yani kolektifi ilik ve kolektifi ilik olmayan kişi sahipliği gibi iki farklı derişme olan bu yoğunlaşmaların kendi yön eğim topaklanması, süreci birbirinden kopardı. İlk başlarda kişi kolektifi iligin dışında olan etkilenmeleriyle doğa tarafından güdülmişti. Diğer taraftan zıt durumla buna çevreye uyum da denir. Bu güdülmenin kişi üzerinde beliren etki tepkisi de kişide güce sığınma şeklinde bir belirimdi.

Güce sığınma kişisel eğilim oluşla kolektif tarafından baskılandı ya da bu kişisi eğilim kolektif güce doğru yönelen bir koordinasyon haline getirildi. Herkese ne oluyorsa size de o oluyordu. Kişi üzerinde güdümlü oluşun oyuk etkilenme izleri kolektif etki alanında pasif duruma dönüştü. İşte bu pasif oyuk

alanlar biri tarafında ya da enfekte eden modülasyonlarla güdülmeni etki izleri, tekrar aktif yapılabilir oluyordu. Bencilliğe ve güdülme üzerine ufak rötuşlerle dokunup, pasif etkilerle uyuyan iki devi uyandıran zekâ, üretim nesnelere üzerindeki enfeksiyonla kişisi sahipliğe gidecek yolun kotarılmasıydı.

Kolektifi ilik kendi karşıtlı gelişme nicelemeleri sonunda nitelik dönüşmesi yapıyordu. Kolektif yapı bu nitelik belirmesi ile birçok olan yol ayrımı noktasına geldi. Bu yollar başlangıcında kolektif süreç ille de salt üretim nesnelere sahiplerine ve sahiplerin inanıcıları olan sürüklenmeye doğru gerçekleşen bir yol ayrımına girmek zorunda değildi. İşte burada iki devi uyaran dokunuşlarıyla buluşçu bencil öznel zekâ devreye girmişti.

Yol ayrımı, çatallandığı yerde birçok yolun olmasını belirler. Üretim nesnelere üzerindeki kişi sahipliği ile süreci kendi sömürü DNA'sına çeviren bu enfeksiyonlu yol da onca olumlu ve olumsuz belirmelerin yanında olumsuz yolların sadece birisiydi. Kişisi sahiplik kişilerin kolektif etkili kendi emek güçlerine sahip oldukları olumlu bir belirlenme de bu yollardan biriydi. Ama bilinçli olarak bu yola sapılmadı.

Ana kontrastlara göre türlü yollarla ayrışmanın meyilleri oluşturuldu. Yeni vaadin getirisinin ne olup ne olmayacağı tam kestirilememekle beraber bencillik ve güdülme uyaranlarına göre cazip görünen özel mülkiyetçi köleci zihniyetin kendisi, dışlama dışlanma ve ayrılma salınımları verdi. Ayrıllıkların genellikle sosyal mantık bağları da eski totem grup düzlemindeki duygudaşlık etrafında oluşan söylemlerle de destekleniyordu.

Ayrıllıkların ön ittifakı yapan ilk grup bilinci vaade inanmasa da grup duygudaşlığı içinde bencil oluşa ve güdülme kodlarına hitap eden bir güden ilikle ayrıllıklara katılmalarıyla göçler gerçekleşebiliyordu. Göçenler sadece yeni düşüncelerle göçmüyorlardı. Ön ittifakın kolektif enerji düzey bandı içinde etki ile etkileme deşarjları nedenle kişiler ittifak mesleklerini kazanmış bir kolektif yetenek olmakla da göçüyorlardı. Yani ayrıllıklar kişisel düzeyde kimi birçok meslekleri de öğrenmiş olarak göçüyorlardı.

Bu nedenle bir yetenekler ayrışması da olan tarımcı bir El, maden ocağı sahipliği olan bir monarşin El gibi konuşmuyordu. Çoban El bunların hiçbiri gibi düşünmüyordu. Hele ana belirleyeni balıkçı meslek sahipliği olan köleci ittifak tümünden ayrı bir havadaydı. Bunlar doğal ve normaldi her birinin devinme düşünce koşulları, kişi sahiplik söylem kuralları, ihtiyaçları, çalışma-çalıştırma ortamları çok farklıydı.

El sahipli parçalanın süreçler adeta totem yapı gibi o sahiplik etrafında gevşek bir monarşini yalıtıma içine çekildi. Kişi sahipliğin şartları kendi sahipliğinin özelliklerine göre El mana ittifakı yaptığı kişilerle bu yapılar içinde kendi El iman ahdini olgunlaştırdılar. Düzenin çekirdek inşası bu gevşek yalıtım içinde olmakla yürürlüğe koydular.

Bu gevşek monarşini tekil yalıtımlar içindeki sahipliğe göre sahipliğin doğası gereği birçok farklı söylemler de birçok El takdiri ve birçok El monarşini ile birçok El ortaya çıkarmıştı. Her bir El her bir

sahipliğine göre kendi söylemiyle kendisini meşru etmekteydi.

Her bir monarşin yapı içinde her bir sahiplik kendisinin takdiri olmakla da o monarşin içinde o El tekti. Sahiplik çeşitliliği kadar sahipliği olan kişiler vardı. Sahipliği olan kişiler kadar El ve El takdiri çeşitliliği vardı.

İbrahim ve Nemrut gibi sahipliği çobanlık olan iki ayrı çoban sahipliği olan El yapı içindeki yapısalcılık kurallarında da ufak tefek anlayış kurallarında (sahiplik biat ve ritüel kurallarındaki farklılıklardan oluşuyorlardı. Aynı çoban inşa içinde olan El'ler bile birbirinden farklı ve birbirine rakip olarak konuşuyorlardı. Bunlar normal ve işin doğası gereği olması gereken beklenen çelişkin gelişmelerdi.